

bản mặt dè gết của ta nữa nhỏ
nhé, riêng ta lúc nào ta cũng
nhỏ đến nhỏ, ~~gặp~~ với giọng mặt mỉm
mỉm và giọng cười thật là rộn ràng.

Nhỏ nè! Tự dưng ta nhỏ đến ngay
mà cũng ta mỗi bước chân nào tưởng
gê nơi đó nhỏ đi, làm sao cũng ta
sống lại được trong những ngày
xa xưa đó nhỏ nhỏ...

"Đôi mai đây, psi mình xa nhau
nhỏ đến nhau sao. Đôi mai đây..."

Tưởng chắc nhỏTRANS công và
đạt được mọi ý nguyện (nhỏ đi! viết
cổ nhỏ trong lúc ta sống được bình
thản cho lắm! Rang, cớ nó vào nhỏ)

Trần Thị Dung

11.03.1957

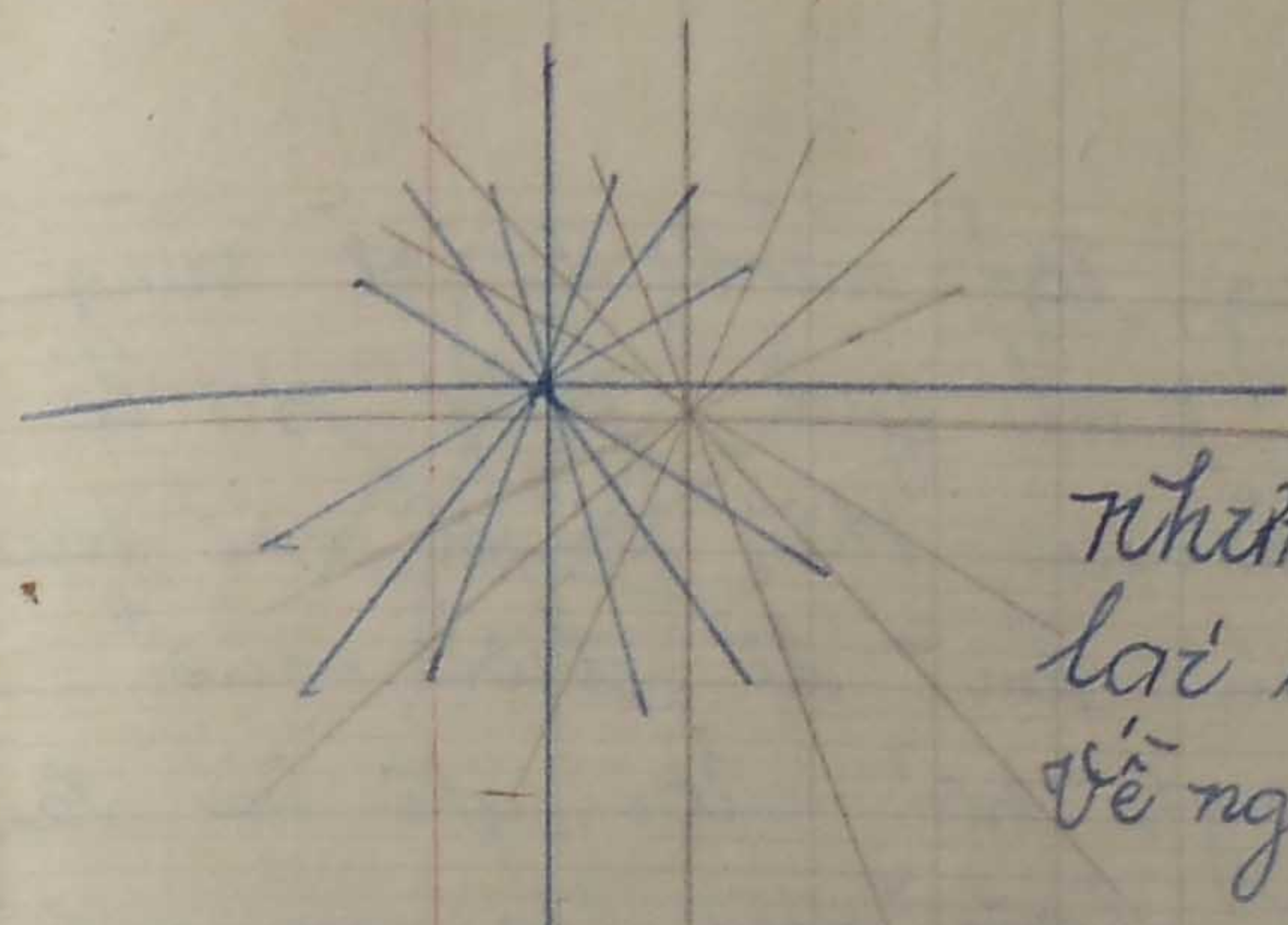
148 đường 5 làng Phố Bình Thủy Đước
Xã Phước Bình.

Nguyệt Phát Tâm Tưởng nhỏ!

Nđ

Trần Dũng

10.1.76

Bút chì Chung

Những ngày tháng còn
lại tại trường Cao Thắng
về người bạn thân yêu của tôi

- Còn một chút gì để nhớ cho nhau
hà Lan nhỉ! Đã ba năm học tại
trường đã đánh dấu những kỷ niệm
vui buồn, phá phách thật hồn nhiên
với những nụ cười thật dài dài.

Đôi Lan thật nhiều kỷ niệm
khó quên, những lần đi vắng thì các
bạn tập văn nghị đó cũng là một
niềm an ủi, khuyến khích cho
những ai nản chí. Giữ mãi tình
tưởng nhớ đang quý đó nhé Lan.

Khi ra trường chúng chỉ mong
sao mỗi chúng ta đều vững bước.

Đời về lớp thì thật nhiều
phong trào lớp. Đi chơi là đi kiểu
như hội sang máy về mà BQH